

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XXVI. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Quæ dulcedo? *Vocat te.* Quis effectus & amor Mariæ? *Ut audivit, surgit citò, & venit ad eum.* Estne tuus tantus, ut statim properes, cum te Deus, vel obedientiæ signo, vel bonâ inspiratione vocat? Non detinent te aliquando solatiola humana? Maria autem reliquit Judæos, *qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam.*

DOMIN. XXVI. POST PENTEC.
Lazari resuscitatio.

1. **J**esus ergò ut vidit eam plorantem, infrenuit spiritu, & lachrymatus est. *Dixerunt ergò Judæi: Ecce quomodo amabat eum,* Joan. 11. Ex paucis lachrymis, quas Christus pro Lazaro fudit, colligunt Judæi magnum illius in hunc amorem, quem non capiunt, sed admirantur. Majora pro te fecit Christus: sanguinem fudit, vitam posuit, in Eucharistia seipsum dedit: & amorem nondum intelligis? si intelligeres, redamares: non verbo, sed opere. Hoc certè non satis ostendis. Nam quælia sunt opera tua?

2. *Ait Iesus: Tollite lapidem.* Ibid. Quæ in suscitatione Lazari aguntur, typus sunt eorum, quæ fiunt, ut ab imperfectione tua surgas. Tollendus est lapis, & affectus omnis, qui impedimento esse potest ad resurgendum. Possset Iesus verbo eum tollere, sed mandat tibi, ut tollas; quia tuam vult cooperationem: tu autem velles, ut se solo te

san-

sanctum faceret: & tu nullam lubires difficultatem. *Dicit ei Martha: Domine jam fœtet: quatrduanus est enim.* Agnosco fœtorem imperfectionum mea: um, in quibus non quatrduo, sed multis annis jaceo. Sed quàm bonus Jesus! non offenditur fœtore, ut abstinere sulcitare. Miserum me, si ejus bonitas non esset tanta!

3. *Tulerunt ergò lapidem.* *ibid.* In circumstantiis resuscitantis Jesu, & resuscitati Lazari agnosce, quid tecum agatur, & resurgas. 1. *ergò tulerunt lapidem.* quia ponenda est cordis durities, & obstinatus affectus. 2. *Elevat sursum oculos:* quia cogitatio à terrenis vertenda est ad cœlestia. 3. *Voce magna clamat:* quia audiri vult, ut inspirationibus ejus obsequaris. 4. *Prodit Lazarus ligatus manus & pedes:* quia etiam post mille proposita, quibus tibi vidêris resurgere, adhuc adherent tibi pravi habitus. Sed de his dicitur *solvite:* ut iis tollendis seriò ad labores.

F E R I A I I.

Filii Zebedei primas sedes ambiunt.

1. **A** *Ccessit ad eum mater filiorum Zebedæ cum filijs suis, petens ab eo: Dic ut sedeant hi duo filij mei unus ad dexteram, & alter ad sinistrâ in regno tuo.* Respondens Iesus dixit: *Nesciis quid petatis.* Matth. 20. De regno agant, cum Christus de Cruce Etiam in schola Christi reperitur ambitio. Didiçisse in hac debe-

debebas humilitatem, & tuum contemptum. O pessime discipule, qui terrena sapias, & punctum honoris quæris, ubi Deus abjicitur! Verè nescis quid petas. Regnum Dei non acquiritur honore, sed contemptu. Hunc tu fugis, & tamen vis regnum Dei. Quæ stoliditas tua!

2. *Ait illis: Potestis bibere calicem?* Ibid. Insinuat viam obtinendi regnum: non sedendo, sed per violentiam, per passionem, per mortificationem. *Quem ego bibiturus sum.* Si dicat tibi Jesus: Ego Dominus tuus, Deus tuus præcedam te, amarus est calix, ad cujus solam cogitationem ego sanguinem sudabo; sed tamen *bibiturus sum*: quid tu dices? Ah resolve te; dic animosè: possum per gratiam tuam, & volo. Dulcior est, postquam Jesus eum bibit. Quid non fecisti pro noxia in terris gloria? & vilius tibi erit cælum?

3. *Sedere ad dextram meam, vel sinistram meam non est meum dare vobis.* Ibid. Vobis ambitiosis, & nondum meritis; sed solâ cognatione prætendentibus. *Non sibi potestatem deesse asserens, sed meritum creaturis* Ambr. l. 5. de fid. c. 2. *Regnum cælorum non persona, sed vita paratum est.* S. Hieron. Merita ergo Christus exigit. Sed quæ sunt tua? quàm lentus affectus! quàm sterilis manus!

F E R I A III.

Cæcus ad Jericho illuminatus.

1. **B**artimeus cæcus sedebat juxta viam mendicans. Marc, 10. In hoc cæco statum animæ tuæ considera. 1. Cæcus es ad divina, quibus intelligendis mentem non applicas; & dum lucem mundi quæris, cœli amittis. 2. Sedes in torpore animi, dum in spiritu nihil progredieris, etiam post tot annos religionis. 3. Juxta viam es, non in via regularum tuam. 4. Mendicas à pertranseuntibus creaturis solatiola, non à Deo, quem fastidis. Nonne tædet & pudet te miseriam tuam?

2. *Cum audi visset, quòd Iesus Nazarenus est, cœpit clamare.* Ibid. Quod in curam corporis egit hic cæcus, agendum tibi est in curam animæ. 1. Captat primam occasionem: tu quot præteriisti? quæ hodiè dabitur, fortè ultima est. 2. Increpitus à turba, magis clamabat; *Jesu fili David, miserere mei.* Non placebis mundo, tumultu abuntur passionis; perseverandum est: quia contra sensum eundum est. 3. *Proiecit vestimento suo exiit.* Projicienda est larva simulatæ vitæ, quæ te tegit, & in candore animi ambulandum.

3. *Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam?* Bonitas Dei magna! sed perversa tua cæcitas, si quærendum à te sit: quid tibi velis fieri, & non potiùs cum indifferentia & promptitudine quæras: *Domine quid me vis facere?*

Si

Si videre nolis quantò præstantius sit, te Dei voluntati adherere, aut superiorum, quàm eorum voluntatem ad tuam flectere. Die cum cæco: *Domine ut videam voluntatem tuam; quam ubi vides, debes illuminatus eum sequi in via.*

F E R I A I V.

Zachæus quærit Jesum videre.

1. **E**T ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat publicanorū, & ipse dives. & quærebat Iesum videre, quis esset. Lucæ 19. Mira, quia rara res; Dives, & princeps publicanorum, desiderat videre Christum sed motus instinctu Spiritûs sancti: ad quem instinctum quærebat. Ut videas non curiosum tantum, aut languidum fuisse desiderium, sed operativum. Scio quòd velis videre Iesum; sed non quæris; non adhibes constanter ea media, quæ huc faciunt. Miserum te, qui meris desideriis consumeris!

2. *Et non poterat præ turba, quia statura pusillus erat.* Ibid. Duo tunc habes, quæ te impediunt, quo minus Deum perfectè videas, & ei prope jungaris. primum est *turba*, seu tumultuantes tui affectus, & indomitæ passionnes animi. hæ, ubi te vis Deo applicare, te retundunt. secundum est, pusillitas tua, qua nec super illas emines, nec perumpis. Agnosce ex te ipso, quàm hoc verum sit, ut cogitatione hac ad eas opprimendas ducaris.

3. *Et præcurrens ascendit in arborem sycorum, ut videret eum, quia inde erat transiturus.* Ibid. Hic habes, quid agere debeas, ut Jesum videas; 1. Debes *præcurrere* turbam, affidua præmeditatione, & declinatione occasionum, quibus soles tuis passionibus obsequi. Laberis; quia quid agas, non satis cogitas. 2. debes te collocare eo loci, quo *Christus est transiturus*, id est, occasionem boni quærere, & amplecti. 3. Debes *ascendere sycorum*, id est, *vanitatem, sæculi vestigio proterere.* S. Ambr. l. 8. in Luc. debes id non refugere, quod mundani censent stultitiam. Quid tibi ad hæc animi est?

FERIA V.

Zachæus Christum excipit hospitio.

1. *Uspiciens Iesus vidit illum & dixit: Zachæe festinans descende; quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens.* Luc. 19. Non deerant plura Christo divertoria: Zachæi domum elegit, quia ille maximo ejus videndi tenebatur desiderio. Desiderio ergo nostro trahitur maximè. Noli à desiderio remittere, etiam cum inveneris Christum; quia semper habes, quod quæras. Quidquid enim scias, & agas, sæper plus est, quod nec scis, nec agis. Fructus desiderii est, quod Christus divertat. *Quomodo? oportet, quasi cum quadam necessitate, me manere? non transeunter*

G g

diver-

divertere, Velleſne hoc tibi evenire? Ergò accende in te deſiderium Chriſti.

2. *Stans autem Zachæus*, jam generoſus, & ad calcanda bona mundi reſolutus: *Dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus; & ſi quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum.* Ibid. Quod fuit deſiderium abſentis Chriſti, migravit in amorem præſentis. Quasi non poſſet hic amor ſtare cum amore temporalium, ſtatim horum contemptus ſecutus eſt. O quoties divertit ad te Chriſtus. idem omnino, qui ad Zachæum! Et necdum ſaſtidis tua commoda, & ſenſuum oblectamenta. Unde hoc? quia nec vivum habes Chriſti deſiderium, nec amorem. Age, ſi erro, quibus operibus probas amorem?

3. *Ait Dominus ad eum: Quia hodiè ſalus domui huic facta eſt.* Euthymius hic: *Salus facta eſt ejecta perditione, qua in ea morabatur.* Audis? quod non antea fiat ſalus, quàm ejiciatur perditio. *Et te perditio tua.* Oſe. 1. 3. Non ergò antea ſalus, quàm tu à te ipſo ejiciaris; niſi exturbes amorem excellentiæ, commoditatum, gloriæ. Si hæc menti tuæ adhuc inhaerent, longè es à ſalute: nec Chriſtus in te inhabitat. Recede à te, & Chriſtus, ac cum eo ſalus accedet ad te.

F E R I A VI.

Granum frumentt cadens in terram,

1. **N**isi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Ioan. 12. S. Aug. tract. 51. Se ipsum Iesus dicebat; ipse erat granum mortificandum. Cecidit hoc granum in terram mortalitatis nostræ, mortificatum est per passionem & crucem. Fructum attulit salutem omnium prædestinatorum, & gratias reprobis. An & tu granum es in spica Ecclesiæ, aut Religionis; quæ ex illo grano prodiit? Debebis ergo fieri panis Christi, ut de se agebat S. Ignatius M. Ergo debes triturrari, ergo moli, ergo subigi, ergo in fornace multarum adversitatum excoqui. Non hoc ages, ac patieris, ut Christi panis efficiaris?

2. *Qui amat animam suam, perdet eam; & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.* Ibid. Sensus de grano frumenti ad nos extendit, ut multum fructum feramus in vitam æternam. In qua tu classe es? amantium animam suam sensuali amore, an eam odio habentium, resistentium pravis appetitibus, & sensui nihil indulgentium? A te stat, ut hoc aut illud eligas. At obsecro non contule sensum, sed finem. Hic amantium, est perditio ibi, & in æternum.

Veritas dixit. Hic mortificantium, est ibi beatitudo æterna. Huc consilia dirige, quò creatus es.

3. *Si quis mihi ministrat, me sequatur.* Ibi Ad eos sermo est, qui ministrant Christo in procuranda aliorum salute. Ab his operum sequelam ac imitationem exigit. S. Chrylost. per viam solidæ mortificationis, quam cum suadere debent omnibus, quos volunt in viam salutis adducere, necessarium est ut & ipsi eam ambulent. Quid ergò tu agis? vis ministrare Christo, sed non vis mortificari. Si rei ipsius honestas, & Christi exemplum tibi hoc non persuadent, persuadeat præmium; *Vbi ego sum, illic & minister meus erit.*

S A B B A T H O.

Christus in Cruce exaltandus.

1. **E**GO si exaltatus fuero à terra. Joan. 12. Sermo est de exaltatione in Cruce. Suam ergò exaltationem & gloriam constituit Christus in Crucis humilitate. Et nos gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi. Gal. 6. Quàm vereor, ut tu gloriam tuam quæras non in confusione; sed in laude hominum, in plausu, in jactantia talentorum. Hoc verò est gloriæ Christi adversari. *Omnia traham ad meipsum, hoc est, meæ potestati subiciam.* Per crucem enim adeptus est Christus, *ut in nomine Iesu omne genua flectantur.* Philip. 2. Scis quare passiones tuas tibi

non subjicias? quia non exaltaris à terra, non ascendis in Crucem per calcatam superbiam. Posthac ergò absit tibi gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi.

2 Respondit ei turba: Quomodo tu dicis: Oportet exaltari filium hominis. Quis est iste filius hominis? Ibid. Hæc est ignorantia turbæ. Videt, & audit præsentem filium hominis, & non agnoscit. Tu quidem ignorantiam similem non prodis verbis, sed factis. Offert se humilitatis occasio: audis internè monentè Deum. Hic calca tuam superbiam. Respondet confusionis timor: Erit alia occasio. Non est opus hæc publicè fieri, &c. Tanquam Christus non esset in facie mundi suspensus. Meritò ergò te reprehendat Christus: *Adhuc modicum lumen est in vobis.* Meritò moneat: *Ambulate dum lucè habetis,* licet modicam, qua utendum est, ut ad majorem pertingas.

3. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, turbis, non credebant in eum. Ibid. Vita prava & corrupta adferebat impedimentum. Multa Christi dogmata intelligis mente, sed quia pravi affectus aliò inclinant, factis non exprimis. Veruntamen ex Principibus multi crediderunt in eum; sed quàm imperfectè! Nā propter Phariseos non confitebantur, ut è synagoga non ejicerentur. Quid nõ possunt humani respectus? Dillexerunt enim gloriã hominum magis, quàm gloriã Dei. O pudor, ne displiceas homini, eligis Deo displicere!